

प्रवेश सं०

22869

विषय: नेट;

क्रम सं०

नाम

बोधायन प्रयोग टीका

ग्रन्थकार

पत्र सं०

३४-६३

श्लोक सं०

अक्षर सं० (पंक्तियों)

३५

पंक्ति सं० (पृष्ठे)

आधार:

१०.५ x ४.६

लिपि: दे. ना.

आधार: अ. ना.

वि० विवरणम्

अ. ना.

पी० एस० यू० पी०—७७ एस० सी० ई०—१९५१—४० ०००

001854

अ. ना.

दर्शितः स्यात् ५. ३१

भेदाति-अवशिष्टं सर्वं-आश्रीयः-अरुस्तेरिव मास्कानिति चतुर्थमभिगृह्णाति नात्र परिग्रहः-स्तदतिनिवर्तते ये अभिग्रहणाभावात्-स्फोतेन वेदिं परिगृह्णाति-अधुनो रधिकारः-अग्रे करिष्यमाणस्य प्रतिज्ञा मात्रं परिग्रहशब्दार्थे प्रदर्शनार्थः-अग्निमेण कर्मणा वेदिदेशः-परिगृहीतः-परिच्छिन्नादपूर्णमासांगत्वेन कृत इति यावत्-वसवस्तु परिगृह्णाति इति दक्षिणतः प्राची तैरेखां लिखाति-स्फोतेन तिष्ठत न-दक्षिणपार्श्वे संव्रामानुसारेण प्राची दक्षिणां श्रोणीमागम्य दक्षिणां सपर्यं त्रं प्राक्य माग्निरेखा कतेति-प्राचीमित्यर्थे सिद्धेऽपि वचनं पूर्वपरिगृह्णातीत्युक्तं ततः-सामंतप्रतीत्यप्रदक्षिणमित्यायतति पारिभाषिकं तन्निवृत्त्यर्थं-गायत्रेण च दसेति मन्त्रांतः-रुद्रास्तेति पश्चाद्वां लेखां लिखतीति पूर्ववत्-त्रैष्टमेन च दसेत्यंतः-सर्वत्र मे

ज्ञाननुसारेण उदीचीमिति स्यथार्थकथनसंधानकरणोरसिणापवर्गशंका निरासार्थः। आदिपा
 स्तोपत्रतः॥ प्रवी॥ एवैवज्ञेया रुडाखेति क्रियमाणेया जमानं गृहस्पतेपरिगृहाणेति चोवेद्यसं
 वृत्तपत्यभितया हवनीयं प्रतीची श्रोणी अभिगर्हपत्यं मये ममलता भवति। एतन्सर्वमुत्प्रेष्ट
 व्याख्यानं वेदेषु गृह्णातीति प्राप्तासामंत्रेपि प्राशचोवेद्यं सावृत्तपत्यभितया हवनीयमिति स्यथा
 प्रापवर्गनामं योरुतकान्तर्यं प्राचीलेखाखित्वनितयाशचोवेद्यं सोभवतरन्यथी तथैव प्रतीचीयो
 लीरूपस्यापि स्यादनापमश्चाददीष्टमित्युक्तामिति भावः। अत्रास्योरुत्तपनदर्शनं मथारेवोत्तप
 नं कार्यमिति रसिणो वरपरिव्रह्मणे व्याहारे मरति भास्यरूपं नाना तत्परिणो यदण विरे धि कथं युक्तं
 मस्ये सनुतां संकीर्त्सी। इमां तवर्णमिति चिन्तो० एतदेव भोगुष्टामहि० विंशति तिसं प्रेयति। अत्र प्रेयतीति

गुरुति नव प्रेयं निर्दिष्टतितथा युक्तप्रकारेण कात्यायनभारद्वाजोक्तिभ्यामात्रीध्रप्रेयोवात्म्यप्रे
 योतिवक्तं प्राक्तं तथापि किमत्र प्रेषितेन कार्ये। इमां न एह्युतवेदिमत्येतावदेशकार्यं प्रती। यत्तेत्य
 त्सर्वेत्कृतिमात्रं नरैः कर्तुं शक्यमिति प्रेषकापोनुपयति रित्युत्तरार्थं प्रेषयमेणमंत्रजत्वमात्रं क
 र्त्तव्यमित्येव युक्तं। गंदोहपवित्रे इति वत्ततथैवाहयो धायनः। जपती मातरा इत्यादि। अपहतोररुः
 यिन्या आदेव यत्नं वहेति स्यं नोतं मां त्वं मुद्रित्योक्तं विषयं प्रति॥ वेदे सपरित्वं मृदं। देवस्य सवितुः सव
 इति एव नतिरेव सवितुः सवेकर्मक एव तो मानुषायावः शिवाया वधयो मत्वे हि मियमिति वा। वेध
 स इति पूर्वस्यांतः प्रागपदवर्ग। स्योनैव द्वां गुलां अंगुली सीता मात्री। यवर्त्तमात्री पावत्या द्विष्येते
 तावतीं चारुद नन परिमाणं निम्बतायाः द्योगुलादि सीता सीरस्य सनिः। रथस्य चक्रखनिर्वर्त्तमावत्या

स्मियेष्यथेयेचतुर्थी। पादस्य पाश्चाद्भागः पास्मिन्तस्या यावात्तन्भागः स्येनस्तत्त्वसमीपे स्येनेतं गुणवचन
त्वान्नपुंसकतावती। वारचनं दिति सर्वत्र संवध्यते। नैता मात्रा अतिखनति। द्योगुत्तरि परिमार्ता
मात्रा मानानि ता मात्रा अतिक्रम्य नखनेत। अधिकं नखने दित्यर्थः। ननु कुतो धिकता प्राप्तिः सक्त
विधिद्वितितेत्। सत्पत्न्यूनताया आद्यतुज्ञानार्थमिदमुच्यते तत्प्रापका नानाभा मात्रा भोत्पून
तावरं भवतु समता वापरत्त्वधिकता मा भूदित्यर्थः। दक्षिणतो वर्यापसीं पुरिषवतीं प्राचीं मुदीचीं प्रव
णं करोती। मात्स्यणुकराणेनेतर्यवादस्मरणाया तत्र प्रतीचीने दक्षिणाः पेत्यमिति दिदृष्टप्रवण
तामिदा प्रदर्शनाय तेन प्रणेन न वक्ष्यते दक्षिणाभागे किंचिदुन्नतां च दृष्टाव्यस्य वर्याप्यारेणः पुरिषव
ती उक्ती। एता मृत्प्रां धनं दती खननेन मृद्यथोपयोग्ये तथ्या खननेन ननु स्थलस्य वेधमात्रेण खननेत। प्राची

मुदीची मायेषा भागस्तेन प्रवणानि मन्त्रा प्रागुक्त्यवणामिती वक्तव्ये गुरुनिर्देशेन प्रत्येक मण्यन्वेषोपयाया
तेन प्राची प्रवणा उदीची प्रवणा प्राची मुदीची प्रवणा मिति विकल्पत्रयं तु ज्ञेयस्य संभवार्यं वा शब्देनो
क्तेविरोधाविकल्पः स्वयमेव भविष्यतीति दर्शयितुं। अतएवापस्तवः प्राक्प्रवणां प्रागुदक्प्रवणां नेति।
यन्मूलमतिशेते स्येन तद्धिन्नति। मूलामोपधाना मतिरिष्यते तस्मै न छिन्नति। यत्पुगीषमतिरित्यन
उत्तरं तद्गमयति। प्रवणा ता करणो समीकरणो च यत्पुगीषमतिरिक्तं तत्र प्रदेशांतरं न येदपि तु तद्विहत्क
एव त्वात्पमित्यर्थः। आहायं पुगीषो यशुकामस्य। पञ्चकामपतेपोपजमानस्तस्य दर्शयामीमासयोः
सकृदायं पुगीषो वेदिनध्वं कुर्वात। अन्यतो मृदमानो यो वेदिमध्ये निनयेत्ता प्रयं पुगीषा तत्र कार
माहृत्या ह्रस्वननाते ह्रस्वामंत्रेण पुगीषं खाना हनिशुनां त्रेरेवेत्यस विवृः सव इति खाना सगीष

मखातायां वैद्यामाहरेदित्यर्थः यजमानेन पशुकामो वेदिमाहायै पुरीषां करिष्यति कृते सकल्ये
 खनेन पुरीषमाहत्याहायै पुरीषां कुर्यात् अत्र पौर्णमास्यां वेदिकेनेति सिद्धसत्पारंभो नियमायेति
 न्यायात् पौर्णमास्यामत्रैवावेदिकेनेत्यमावास्यायां तत्र श्रुतेति फलति एतत्तापयिन्नुमेव पूर्वोक्तं तत्रैव
 कुर्यात् न तत्र खर्हि एह एह तत्त्वं वा तशभिधानेन तत्रैवा मास्यां वेदिः स्यात्तापयित्वमेषोक्तं तत्रैव
 त्वोपवसमावास्यापामितिकर्तव्यत्वोक्तमेव कृतेति तत्र वेदिकरणस्यानभिधानेन तत्तापयिमिति तत्रैव
 विद्यते ते यतादवदेव कृतेत्यस्मिन् ज्ञेसत्येवेदं मारभ्यते यनिकस्य ह्युपैवेद्युरमावास्यायां करोती
 त्यनुनर्त्तते। तत्र वेदं कृत्वा वेदिकेनेतीति श्रुतेर्वेदेन विनावेदेः कर्तुमशक्यता गृह्यास्यानस्थिते वेदमपे
 सानं। तमेव करोति स्यान्विशेषोद्योत एव नोक्तो स्मिन् ज्ञेसमर्थो देवतास्तिष्ठति भावः प्रज्ञात एमाह

परस्तादृशेय आह रणत अत्र यजेवेदं स्थानादथ कृत्वा समर्थेन श्वेकृत्वा पश्चादंतरितोर्वाहिरभस्त्र
 तों ज्वेदीत्यादिशाखा पमित्रक वणारि श्वेवत। पशुहयभेदक वा शब्दाभावे पि प्रमाणमुपन्यस्तं निवि
 स्मरणीयं। श्वेद्युर्वेदिकरणा उत्तरपरिग्रहे ब्रह्मण आमे वणानुज्ञापसेकथं वेदिः स्यादत आह प्रागु
 तस्मात्परिग्रहान्याहातात् श्वेद्युः करोति सहजासरेण परिग्रहेण॥ अन्यदुत्तरपरिग्रहप्रत्यभृत्यायेलेप
 निनवनानंतरं विहृतिविशेषे सद्यस्माले श्वेद्युतव्रत्यके कर्मण्याभिस्तोदमहवेत्यद्यपस्तः। अथवा विने
 वामे वणानुज्ञाभा मुत्तरपरिग्रहः। प्रकृतमाहा व्रत्यनुत्तरं परिग्रहं परिग्राहीष्मामीत्यामं अपरिगृह्णाति।
 अणवुत्के करोतीत्यक्तमेव विपरीतमेके समामनेति मेवै श्वेपरिग्रहे यनु भिहतरं। ये मेवैवैव सवस्तेत्यादि
 भिः श्वेपरिग्रहे। स्मृतास्वायामुक्तलेहतरपरिग्रहं समामनेति तय जुवीतमस्तीत्यादिभिहतरपरिग्रहाव

स्यतेचैः शालभिलैः श्वेपरिग्रहं निविपरीतं पयस्यं पमं ब्राह्मणापि यजुशब्देनोत्तरेषां व्यवहारो ब्राह्म
 लोस्ति यथा यजुरिति तेनैव शब्देनोक्तेषु यजुस्तु कृतः। मंत्रशब्दः सामान्यवाक्यपि हि पारवृद्धत्वेन वक्ष्ये
 तथा वसवस्तेत्यादिषु प्रयुक्तौ विशेषपरः। अत्राहुरये विरुतिषु यजानयावेव श्वेपरिग्रहोऽस्तु तेन च
 तद्वाख्यैव कर्मो यात्यरति अन्यथा वसवस्तेत्यादि। मंत्राविनियोजकब्राह्मणवाक्यशेषो विरुध्येत
 तथा हि। तेभिर्नां प्रांचो न यवमुभिर्दक्षिणा तो रुद्रः पश्चादावित्येतरतरतिरिक्ताये मंत्रसंबधार्थमयम
 यथाहः पुरस्तादग्निवैवजपस्तुक्तं तदनुभिर्विति विहारं पशुवसुवरुणाप्रघातो विरुस्येतात उक्तं प्र
 तमिति यजुषा ब्राह्मणं लिगयोः श्वेपरिग्रहः विरोधेन शाखांतरीपकर्मो यात्यरत्यर्थः। अनेन म
 ननत्रागाधमेत्वेन मंत्रशब्दप्रयोजनमप्युक्तं ते वसवस्तेति दक्षिणा तदप्युश्लो निति यत्रैव भ्रातृ

येभ्यस्ता एष ब्राह्मणो भिधानाते मंत्रा उतर परिग्रहार्थं अन्यशाखियोना। स न मसीतिरसिणातत्र
 तसरन मसीति पश्चादरतथोरसीत्कतलः। परिशुद्धो तो नर्तते। अयं स्वशाखाक्रमः परिग्रहाशब्दोपो
 तिपेगसंज्ञे। धाप्रतिस्वधा असीति स्वयं नृतीचीं तं माष्टि। वेरिमिति सेयः प्रत्यगपुत्रमोसमीकरोति।
 अत्र भूमिर्भूत्वेति याज्ञमानं। एगकूरस्येत्यसि मंत्र्यवेरिमिति शेषः। यन नरति मंत्रपश्चाध्वे वेरेर्वितृती
 यदेरेस्त्यतिर्येवं स्लष्टे। द्वाप्रोसलो। एगेदेहीति मप्रेष्यति। पश्चाध्वनयाख्यातं वितृतीयभागे पितृनु
 पाश्चात्य एव पश्चाध्वेयकार्यं स्वपश्चाध्वसामर्प्योता। प्रथमे वितृतीयभागां तं नरेव स्वध्वमर्थमभागे वस्ति
 तमुरगग्रहेस्तपस्यत्वे स्थिरं धृत्वा संप्रेष्यति। यजुर्वेदनाध्वसुरिति परिभाषितत्वात् सादनादिकं सर्वम
 ध्वयुतौ वगार्थं संप्रेषोपिन चान्यसंप्रेष्य स्ववचनमस्ति येन वचनलक्षणा इतर इति शशुषान्नादिनि

देशोत्तिस्त्रिगेनवात्सलेनवाययाश्रीदश्रीनिहरेतिवथानाश्रीप्रसंप्रेष्यतीतिनापिसंभवः शनकरत्नतया
 त्मानं प्रत्येवप्रैषेणसंस्कारजनकत्वसंभवात्। वचनमल्लियेनवचनलक्षणान्तररतिप्राप्त्यान्ना
 हितेनाचार्येस्तेऽन्येनकार्यमित्यन्यस्तत्रतः। दृष्टाप्रामोदिकआहएश्रीलक्ष्मीतिशौकान्नात्। उ
 पेक्ष्यमेतत्पूर्वोक्त्यापैः सूत्रांतरैस्तथाविरोधादेवमन्यत्रजेवप्रैषस्यनारायः ३धावर्हितिथाम्य
 प्रथमनिर्देशोजगदंतत्वेन कभनिपमायौदक्षिराभिधमुतरेवर्हिरिति मविधानात्। अत्रैकपविक
 स्यापिपती। संनत्येत्सविकृतं। नहिप्रकृतावूहोलीतिवक्ष्यताचार्यैः। मंत्रस्यसर्वप्रकृत्ययत्नेनाविशे
 षेणप्रामस्यपत्नीपरेनप्रात्यापिनापत्नीप्रत्यापनसंभवान्नवाधोपिप्रातिपक्षिकमविरुद्धमेकवचन
 मुदेष्यामतमविवक्षितं चातत्रप्रोहणासारनप्रकारमाह। अग्रिहोत्रहवर्णापवित्रांतर्हियामयआनी

योरंस्वमपहृष्यांतवेरीधारयस्तस्यवृत्तन्नुपरिनिनीपतंसधस्येतिस्वापरेसारयति। यत्राग्रिहो
 त्रहवर्णीतिष्टयत्रैवतस्यपवित्रैश्चतुर्थाया। आनीयनंत्रमनायस्यस्तदस्यानेविहायापआनी
 योरगपवर्गेतिपेसमेवस्वमपहृष्यरेतर्मेकुर्वन्निवोत्तरतः किंचिरुपनीयतंकुनामहलेनधारयन्त
 वेद्योदक्षिणेनाग्रिहोत्रहवर्णीभा। रापतइताअपः किंचित्शत्रुहंतस्त्वर्मेनिनिनीयस्वावपित्वाय
 संस्पष्टाउपनिर्देयित्वायत्तंबोक्तेस्तेनासंस्पष्टानिर्ना। यप्रैषावसरेति येकस्तत्संभनस्यानेस्वस्यपरेत
 त्रासारयतिमत्रैरायंदिह्यातंदेह्येथायेत्। यंयजमानोद्वेष्टितमधुषुश्रीयेतस्वसुहृपेणातत्त्ववेत्तुवा
 मनेसाध्यातंकुयीशदुपकारकमिदंयद्यपियेदिह्यायेस्वसुहृपेणातत्त्ववेत्तुसवामनेसाध्यादित्रासुलेसुने
 वेनमपंपयलोतिवाक्यशेषस्तथापिस्तार्थ्या। एवन्नाभिचारिकत्वमाहत्पेवंतस्यार्थेनास्यापौठनरमि

तोपयाकामपदाभावेफलपदमर्थेवाएवमभिचारान्तिपदाभावेपि वैरप्रतिकूलार्थप्रत्यापकपर
मप्यर्थेवाएव नमुवैरनिष्ठप्रयोजनलाभावेतिसर्वत्रतयंशत्रौराभावेण भैवशत्रुः प्रतिकूलत्वे
तज्ज्ञानमेव भ्रातृव्यमपहतीति विंगाच्चाशतभृष्टिरसिज्ञानस्य त्यो द्विषतोवधरत्नकरेऽप्यमुं
ति। उक्तप्रउक्तप्रदेशेऽप्युजति। किं निद्रा नरावर्धे मुवति। पद्यामुक्तः उक्तरेपतति। पुरस्ता
त्पत्वंचैस्य विमतउपोहति। स्यमुक्तं निरस्तमाहायउक्तारस्य पूर्वदिशि उक्तारभिसुखेस्य न प्रदेशा
मुष्टिप्रदेशे धृत्वा कर्षति। नानवनिज्यहस्तौ पात्राणि पणहृण्णान्वेदिपरिमृसत्यास्तरणात्। हस्ता
वप्रस्थात्पुष्पांजाणि न संशृण्वन्नुदिरमास्तरणात्। प्रस्थात्पापि हस्तौ स्तरणात् पूर्ववैदिनस्य शेरि
तिमामयीति। अन्यथास्तरणात् पूर्वमेव प्रक्षालनं। विधापानेकानिकर्माणि विदितानितवक्तुः प्रसं

गोप्रस्थानितहस्तस्तरणात् पूर्ववैदिमं स्पृशेत्। हस्ताववनेनितेऽप्यप्रक्षालयति नाग्रं परिमृशति। प्रवेधा
नुदगमेकांर्यतथाभिन्नप्रयोगो युक्तात्तुकाराणां। म्माप्रस्थानसमयेनाग्रभागं हस्तेन परिकृशति। प्र
क्षालनप्रतिषेधो नाग्रभागस्य किंतु स्पर्शनमात्रप्रतिषेधः। अन्यथाशवर्जसंज्ञाप्रक्षालयतीत्येव।
लाघवेन व्रयात् अन्येनेतभागप्रक्षालनं नोदकधारमावेण कार्यमपि तु हस्तेनापि मत्पापकर्म
पिकार्यमित्यर्थः। उत्तरागप्रणोतादध्वावर्द्धिरुपसादयति दक्षिणमध्यमुत्तरवर्द्धिः। प्रथममध्वावर्द्धि
रितिसमस्तग्रहणं सहोमं चानीय दक्षिणोत्तरभावेन हस्तद्वयेनासादयति सहैवेति गम्यते॥ इति
महादेवकृतायां शिरण्यके मिसत्रः षष्ठः॥ वेदप्रोक्तवत्कृत्वा न हसं माष्टि॥ वेदस्य परित्यामिनाः
अग्रभागः प्रातस्ते। बोधायनोक्तप्रक्षालनं गीकारउक्तं तं वैकैवपरायं ससंमार्गप्रोक्षणा निष्ठपनादिना को

डातुममयउक्तः। स्वयेतुपथाथानुसमयं दर्शयितुं सहेत्याह। प्राशित्रमहभावोपिप्रयुक्तः नयेयांसह
 संमार्गः-संभवतोप्रातिस्विकनियनयमर्थातवक्ष्यमाणस्यप्रतिज्ञेयं समागम्यादुक्तं तावदंगमि
 तिज्ञायतेन। यत्रसंमार्गस्तत्रैतद्धर्मा इति नियमउक्तः। प्रतिविभज्याप्रतिविभज्यवावेदप्रोत्ता। नीतिरि
 तीयांतत्वेनपरिणामनुवर्तनीया। पावैतिपात्राणि संमार्जेनीयानि तावतो विभागाः कृतातेनैकैकेनसं
 मार्गः। एकैकस्यासहस्रौप्रहराणामेतेसर्वेषां। पशुबंधेअयमेवपक्षः-प्राहराणंत्वेनेकशरइतिविशेषः॥
 विभज्यवेतिसमुरितैः संमार्गेइत्यर्थः। उतानस्तिरस्त्रीषी। पेवाहेउतानेउपभृत्तंतिरस्त्रीः। कृचामेवा
 यंधर्मी। संमार्गसमवेउतानास्तिस्रः। णस्त्रीविलाकाः। ह्रस्वउतानेअतिवेतिसमुरायोनाये। अनिजितार
 यसपलसयतीरित्यभिसंअ॥ कृवारिवतुष्टयं कृचोभयस्तास्त्रीलिंगेनमंत्रेनिदेशः-सहस्रं३॥ ४७

नाचैरितानिर्नोहपतिदेवपत्न्याइत्यादाया। समुचतुष्टयंतेत्रेणसमवाहस्तदयेन। वेधानवेखानसोको
 रसिगेनसुवंतुह्रपभृतोसत्येनफ्रवामितिव्यवस्थानविरुध्यते। प्रत्युष्टमित्याहवनीपगर्हपत्येवा
 निष्टपति। नेष्टयामीत्यंतस्त्रेणत्यस्त्रीः। तुजाः। तपतेः सकनेकैसरूपं किंचित्तमाः। कुरोतीत्यर्थः।
 गोष्टमानिष्टस्वमिस्त्वमयैरंतरंभाकारं सर्वतोवित्त्वमभिसंनष्टिर्मलैर्दृष्टा। संमार्गीतिमंत्रांतः। कृचंम
 माहीत्यनुपः। परिवामनदभीणात्रेयावयवाः-अयमध्यमलाणि। स्तेवेतुमध्यवंजेविनि। योगः-अंतर
 तः-सप्तम्यर्थेतसित्वा। विलावकासेउत्कीर्णोअयैः-कयंअप्याकारंआभीर्णपणमुत्पुनः-पुनरित्यर्थः।
 पुनरयैः-कृचसर्वतोवित्त्वमसी। सर्वतोवित्त्वमवहिर्भागेसुवित्त्वमभिसुखं पार्श्वभागेसंमार्गमेकैकत्रार
 भ्यविलावकारेणवसमाप्तिः। कार्येतिभावः। विलावकारमेव-पुनः-पुनः। अन्यत्रसकृदेवसंमार्ष्टीपदी।

४३
 छंसर्वत्रापिपौनःपुन्यंभवेत्तदास्तवमभ्याकारमितिपठेअविशेषेणस्तवसंबंधार्थतस्मादंतर
 तत्तत्वेवसंबंधोभ्याकारमित्येतस्यएवंचदृष्टार्थताभ्याकारस्यात्अंतरतोर्जोनिर्माणंनपौनःपु
 न्येनैव नान्यथाभवतितत्रनसंख्यानियमोपिविवक्षितः। अदृष्टार्थत्वेतुत्रित्वविवक्षास्यात्तदा
 त्रिरित्येवब्रूयात्वाद्यवादजोदृष्टप्रयोजनोभ्यासोवकाशसंमार्गइतिस्थितंअन्यत्रसकृदेवदृष्टा
 र्थेत्वाच्चसंबोधव्यवस्थायर्थेअभ्यासःकार्यएवमन्वेकत्रेतिचासितं॥मूलैर्दंडंस्तवस्पदंडपरिवा
 सनमूलैःप्रागपवर्गंमूलमारभ्यकंडपर्यंतसकृत्सकृत्संमाष्टिविलस्यतुमध्येवहिश्रुजातत्वात्
 अत्रस्तवमेकमेवद्रव्यंप्रकृत्यविहितेसंमार्गेप्रथमतःसकृदेवमंत्रोयत्रैकस्मिन्द्रव्येपिचेष्टाष्ट्युक्ते
 नार्थेनिष्पद्यतेसकृदेवतत्रमंत्रंब्रूयादितिपरिभाषितत्वात्तच्चतदपवादोद्रव्यष्ट्युक्तेभ्यावर्जत

इतिप्रवर्तते।स्तवस्यसंसर्गिद्रव्यत्वाभावात्संसर्गिद्रव्यंहिवहीएज्जादिजात्याजोडीकारेणौकद्र
 व्यत्वाव्याख्यातंतत्रैवात्राविस्मरणायविष्टतंपुनः। कचामपिमूलमारभ्येवदंडस्पष्टात्रवर्षते
 प्रागपवर्गसंमार्गः कार्यः सर्वस्वेषुप्रकारंतत्सादृश्यत्वात्पदधिकेचनव्याख्यातारोब्राह्मणो
 लिगदर्शनेनदंडमधस्तात्प्रत्यगपवर्गमुपरिष्ठात्प्रागपवर्गसंमाष्टीतिव्याचक्षतेतद्व्येनात्यंत
 मनुमन्यंतेप्राज्जायोदंडन्याययोर्वीथिकस्यप्रमाराणाभावात्तद्यदिबाह्यांतत्सादरत्वेप्रोक्तपरि
 ष्टाच्चोमानिप्रत्यचाधेस्तात्प्रतीचीमितिप्रागपवर्गप्रत्यगपवर्गोविहिताविनितपोस्तथातोषपाद
 नापायैवाहोनतुसुखंदेसुप्रागपवर्गप्रत्यगपवर्गताप्रतिपादनामार्थेवादस्तत्प्रकारस्याविधाना
 त्अन्याथीदर्थेवादादन्त्यत्रविधिकल्पनेप्रमाराणाभावादन्यायविरोधाच्चेत्यास्तांनावत्अरमुपग

नेनदंडोप्राप्तिरित्यपिनबाहुमात्रासूक्तसूक्तत्वन्नेः पात्रस्थानतात् अरलीमात्रत्वंपिपात्रत्वेण।
पात्रपरत्वेकतराईमात्रमिति संभवेत्येव प्राग्लोमप्रत्यग्लोमारलिसाम्पात्रास्थापीतिलमति
प्रगासेन। भाष्येयेव येवमागवपवर्गानुवाधितैव। वाचप्राणमिति जुहं प्राचीमग्रेतरतोभार्क
रयतीचीमधेवीत्यतोमूलैर्दंडं। अत्रवाक्केक्रियापदाभावादियेत्वादिमंत्रवत्क्रियालक्षणीया
थावानुसंगेवाकार्यः तत्रानुसंगस्यश्रौतत्वात्स एवसुकः तत्रएहीतनस्यायोग्यत्वादप्रिम एवानु
हृष्यतेस्त्रीलिंगकर्मकः। सचमानिमृष्टंवाजिनीलासपलसाहींसंमोजीति वस्तुश्रोत्रमित्यत्राप्यप
मेवज्ञेयः। संमार्गीतिपूर्वीस्मादनुष्टतेनजुहंमित्यन्ययः अतरतः प्राचीमभ्याकारमयैः प्रागवर्ग
विलमारभ्यायपर्यंतं व्याख्यातमन्यत् प्रतिचीवाद्यतीमधैः पात्रमेववाद्यतः सस्यैवातरतइतिप्र

कृत्वात्। संमार्गदभैमध्यमागैः प्रतीचिमयैरंतरतोभ्याकारं प्राचीप्रधंवाद्यतोमूलैर्दंडं अथादा
रभ्यप्रतीचीसंधिमारभ्यायपर्यंतं प्राचीव्याख्यातमन्यत्। मज्जोमिति ध्रुवोयथासूक्तं॥ संमार्गी
द्वित्वांतरतोयैरेववहिरपिदंडसंधिमारभ्यष्टतोमपर्यंतमानीयप्रणात्मानीयविलएवापु
वर्गः एवंदक्षिणाश्रोतरपार्श्वयोरपिविलएवापवर्गः। मूलैर्दपूर्ववत्तात्रदनात्रदभैमध्यविनि
योगः। एवंचविलेएवसर्वत्राभ्यासोनिपतोन्यत्रधर्ममात्रं सर्वत्रसकृन्मंत्रः प्रतिपात्रमिति संज्ञे
यः न संमृष्टाचार्यमृष्टाचसः सजति। अत्रसूक्त-मात्रे संमृष्टा संमृष्ट संसर्गप्रतिषेधेपिसर्वपा
त्रविषयत्वेनायस्तंवेनन संमृष्टान्यसंमृष्टैरिति विबोधानां तथास्माकमपिज्ञेयां संसर्गेपुननिष्ठ
पनंसंमार्गइतिकल्पांतरेषु सर्वप्रायश्चित्तंस्सस्त्रे। निष्टपतियथापुरस्तात्॥ निष्टपनस्यादानपूर्व

कत्वात्तृताचीरेतन्वादायप्रत्यक्षमितिनिष्ठयति। अतर्घप्रज्ञां सुष्टिं मानिर्मसंवाजित्वासप
 लसाहसंमाजीप्राशित्रहरांसर्वतोविलमभिसंमाष्टिमूलैर्देहात्स्थीकेआदाननिष्ठपनेमं
 वृत्तिंगस्पवहुवचनस्यविरोधात्। यत्रयत्रपात्रासंमार्गः सत्रतत्रपूर्वपश्चिमांगानीतिदर्शितंमं
 वृत्तावसाध्यमभिमंत्रां निवर्तनेनिवर्तनेतिंगविरोधात्। अत्रैरंतरतोभ्याकारमिति पूर्ववद
 नुक्तत्वात्तात्पेवायदिस्यात्तदास्तववदितिलाघवेनवृद्धेनत्तस्मादनेष्टतत्राश्रीयविलेऽपव
 र्गः॥ पार्थयोरपिप्रवावदेवांतरतोभ्याकारमिति वज्रै। मूलैर्देहेमिति पूर्ववत्तत्रापस्तं बोकोवि
 शेयोआत्पः अस्मत्सूत्रेनभिधानात्प्रोक्ष्यायेणोत्तरं दर्भयुसारपतिजघनेनयेति। कोषावनेनाप्यमे
 णोत्तरंरुतोषुसारयित्वत्कत्तत्कवः प्राशित्रहरांनिष्ठप्रातरतोवेदिशोष्णांनिर्धानिति वैवा

नंसनोक्तंतत्तत्प्रोक्षरांरुताकृतंकाष्पासादनेत्ववशंभावि। दिवः शिशयामसिद्धाहेतिस्फुक्ते
 मार्जनात्पभुसोप्रावारधानियतरस्मिन्समाष्टि। स्फुक्तेमार्जनानीतिविशेषोपादोनेकृतंन।
 तथापि विभक्तानिस्त्वप्राशित्रसंमार्जनात्पेकीकृत्यादधातिविभागभावेनतुच्छदोपलसिता।
 तिसर्वोष्णपिअभुसद्विप्राश्रममागेस्तत्राधारतिपतरस्मितिसामोष्णसप्रमान्तुप्रापावसंमात्रो
 स्मितस्तोसभुस्पमंत्रेणादधातिप्रधानार्थेतामंत्रेस्पप्राजापत्यपंचेतित्रास्त्रोविधानात्प्राजाप
 त्योवेवेदरूप्यवादाच्चप्रपाजापत्यपरमितिप्राजमानंमिति तन्ना। प्रजापतेर्मंत्रलिगादप्रतीतेन।
 त्रदेवतानिर्देसः प्रतिपतिधर्मत्वाच्चअतोषोपायनः अथैवापत्नीमंतरेणवेस्फुक्तरमभिप्रायंति
 प्रविष्टापत्नोप्रापस्तंवः अपरेणगगहेनपत्यमर्धंमृमिप्रादिकोधायनो जघनेनदक्षिणेनगगहेपभुप

विशेषेति तदस्य स्माकमविरोधियात् । आशाना सौमनसमिति मौजेन योऽङ्ग एव न ततः पश्येन
पत्नी संनत्य तत्स्वयं नृपसौमनातिष्ठतीति ॥ मरुता यकमिति संज्ञातः मुंजतौ निर्मितं मौजं योऽप्य
तेन न्यते येन रज्जुवीसेषेण मूले प्रेवाकृतपाशेन पत्नी संनत्य ते कथ्यते कर्ध्वं जानुनी पस्थाः सोपवि
ष्टेति विशिष्ट एकाः पद्मे द्वितीयं स्थितानुपविष्टे वचपत्नीति प्रथमा कर्तृपितरा संनत्य तेऽन्या
त्मने परं कर्तव्यं वा । कर्मत्वमहायमात्मानमिति तदपत्नी संनत्येति परस्मै परंपत्नीमिद्वितीया वि
भक्तिश्चिरुधत्ते अथ संनत्य तत्तिकर्मणी प्रत्ययस्तदा आशान्येत्यादि समानाधिकारा उत्तरा उत्
तमपुरुषो विरुधत्ते आर्ध्वं वत्युत्तरीति तं त्विगं नु आशाना सौमनः समित्या ह मेध्या मेवैनां केचनी
कृत्वा आशिषा समर्थपत्नीति ब्राह्मणं चार्थभूतफलसंपादनं मुक्तिं कायमेवेति गमपति ब्राह्मणे ।

तदर्थं मुपपन्नमपुरुषं पुनरुपपत्तयामंत्रप्रयोगः पत्न्या कलिकर्तृत्वनिर्वाहाय प्रयोक्तव्यमिति जरीति
तदेवं न्यायेन सिध्यतीति मन्वानेन ब्राह्मणानुकारणेन सूत्रं रचितमाचार्येण । आपस्तवस्तु वाचस्प
तीत्युक्तवान् । भाष्यकृतानुमंत्रपाठः पत्न्या उक्तः । संनहनं मुक्तिं जानरापिसमर्ह्यतीति न समजसा
अन्यः कर्तृत्वमेव न करणमंत्रोच्चारणमित्यपि न समजसा । तस्मादायस्ते चोक्तशालांतरि यो विशेषः
विधिरवयुक्तो वाच्यतीति । कलिंगमंत्रेण वाचनद्वारेण मंनत्यतिमंत्रेण वाचनेन करणभूतेन स्मृतौः
स्तया संनहनं साक्षारनेन विजाहं संनत्येककृतायेति पत्युर्केन विरुधत्ते । मनहनं संबंधप्रतिपा
दनात् । पत्नीमपितेनैव प्रपत्ये वाच्यतीति न सूत्रब्राह्मणे विरुधत्ते । अपित्पत्न्यतेऽन्यत्वे पत्नी
रेन वा सोमि संनत्येत् । वस्त्रमभिलषीतत्पुत्रं संनत्येत् स्त्री संनहनं पश्यति परिहितवस्त्रस्याप

निनामोसेवतथापिशाखान्तरौयविशेषविधिनाप्रादाप्रतिषेधादिकल्पः। आपलवेनविकल्पाएवद
 र्जितः सनत्येदितिभपपरस्मैपदेप्रयोनवाकर्तृसापेक्षं॥प्राप्तातेग्रंथियन्त्याविकल्परतोनाभेनेष्ट
 कर्तृग्रंथिकृत्तामनेस्पष्ट्यादितिदक्षिणतोनाभेःपरिकर्षेवि। एवेतिनाहतरभाप्रेग्रंथिकृत्तानिष्ट
 कर्तृमितिब्याख्यातंसिवाग्रंथिकरणावतन्तन्नावस्मरणीयग्रंथिसतरतिनाभेरेसिभागेपरिकर्ष
 तोनानपति। पत्नीसंस्कारत्वादेनेकाहिताम्रिपत्नीः प्रत्यावर्तनेतेसनहने एकत्वस्याविवक्षितत्वाप्रति
 प्रधानमावर्तने। अग्रेहपतउपमाद्वयस्मेतितित्तेनीगर्हपत्यसपतिष्ठते। परासीनांसनञ्चतहोप
 तिष्ठतेनचोदतिष्ठतइत्यनपवोत्थानंसिद्धमितिवाच्यंउपान्मंत्रकरणात्प्राप्तमनेपद्विधानान्ना
 न्नोपवोत्थानंधानुप्रत्ययोरर्थः किंतुमंत्रकरणांमंजलिकरणपूर्वकंविनयेनाशीर्षकाहवनीयमुपति

ष्टेनइत्यस्यासीनायाअसुपस्थीतिपितिउद्दमारदुपकारकंकर्मापिप्रतिपत्त्याववर्तने। परार्थान्ये
 केनक्रियेरन्नितिजप्रवर्तनेतस्यन्यासस्यपरार्थकर्मविषयतात्पर्यार्थकर्मत्वंतुसंस्कारकर्मत्वं
 गुणकर्मत्वमितिवावन्त्यसकृत्कृतयपूर्वमुन्मादयेदितिनप्रतिपत्त्याद्वनीरितितथापिउ
 पस्थानंकामनाप्रार्थनंतज्ञोक्तसंस्कारत्वेनप्रतीपत्तिआशीर्मेवावर्तनइत्यपिसिद्धेना
 पत्नीरुपमाद्वयधमिच्यपरेणागर्हपत्यदेवपत्नीः। उपरिष्ठतइत्यनुवृत्तिः गार्हपत्यस्यापरदेशम
 वस्थितादेवपत्नीरित्यनुसमथायोपतिष्ठतइत्यर्थः देवपत्नीनांवत्स्थानमिलित्रात्मणेदर्शना
 तइदमपिप्रतिपत्ति। पत्तिपत्येयनेलोकोनमस्तेअस्तमामाहिःसीरितितमेवदेशंप्रेस्तोगा
 र्हपत्यापरदेशमेवप्रेस्तनेनतुपूर्वमंत्रशेषोपंकत्वातरोक्तवत्तद्वदमपिप्रधानकर्महितीयाविभक्ति

लुप्यमाणतथापुनंचानोस्मिन्मितिस्त्रेणविहितानेननसंस्कारार्थत्वंबोधयतिकर्तुंक्रिय
याआमुमिष्टमत्वाभावात्तएवमुपस्थानादौसर्वत्रद्वितीयाभावेगानसंस्कारकमौवगतिः
देशप्रसक्तोनात्यनोनिष्ठपरिहारप्रार्थयत्तेततःप्रतिपत्तिः।उद्गाणीवाविधःदेसप्रजास्ता
येतिदक्षिणःपश्चाद्गार्हपत्यसोदीच्यपविशति॥गार्हपत्यस्य५देक्षिणपश्चाद्गागयोरंतरेत्ये
नैर्कर्त्तव्यंदिशिउदङ्मुखपविशतिनियथाप्रदेशंमुख्यपत्सुपवेशनंमोपइतस्तोतामेवदिशाम
वत्वेव्यवधानेनात्मसंस्कारोयमासीर्मन्त्रत्वात्।एवंमनश्चविमोक्षादन्तात्।एवंप्रकारेणसं
नदेष्टास्तेसंनहिविविमोक्षपर्यंतंविमोक्षयमिव्याप्येत्यर्थः।कप्रजसस्तावयमित्यानीनाजयति।
सोअहभ्यमितिमेवांतः।ममपुत्राःशत्रुहणोद्योमेदृहिताविरटउताहयस्मिंसंजयापत्कर्महोक्त

तमइतिवाजपत्नीतिसवधत्तेचकारःसमुचयार्थः।आलुडत्यनेनैवोपाविष्टाजपत्नीतिसिद्धेयि
यदासीनेत्याहत्तजायतेमंत्रेणोपविश्यानुव्रताभतास्तइतिनोपवेशननियमोपेक्षितनुव्रतभव
ननियमनसंततवृत्तिमात्रमास्तइत्यस्यार्थइतिनेननिरुद्धोत्थायायिमविहारेयथासुखंनोष्ठ
नोत्पत्तिव्यभ्यतेउपवेशनंनपांगमवस्यंतयात्पूर्वचदाक्यसंस्कारः।जपस्ताशीर्मेवोद्यारंतंजपआ
रदुपकारकइतिआनुर्तेतेत्रयोपिप्रतिपत्ती।एतेमेवात्राधात्पूर्वतुःपत्कवीसकीशादधीत्यप्रयोज्ञाः
प्राप्तेवित्तंविष्मत्तिमर्षिधीनस्यगरीस्यवित्तंविष्मतिष्वर्मावापत्मधिकारेतिवृत्त-स्त्रिविधा
पदसमभिव्याहारेणनिर्देशादन्यइतिन्यायेनवाधितोध्यपेकलेलोत्सर्गस्तादकपराभावात्पुनर
नुव्रतंने।सर्विधयितेस्थाप्यतेस्थाप्यतेस्मिन्ससर्विधीनःतस्यात्रगरीशब्दाभ्येधिसिध्यतेनेत्यमु

सर्वमेववस्त्रादिनापिधामविहारं प्रत्यानीयस्यापयनितदैववापिधानेन संस्कारः सर्पिषः कार्योन्म
 योद्घाटनलक्षणसंस्कारासंभवप्रसंगात्। विलंपात्रमुखेविष्कम्भद्व्याटयनीति यावत्। अन्य
 स्मिन्यात्रेनिःविषयावेतिर्वेपस्यन्वति। अत्रसमांसांतर्गतोपिसर्पिःशब्दउक्तस्यानुवर्तनीयो
 ध्याहारस्याक्षाणिकत्वेन जघन्यत्वात्। गरीगरन्यत्रपात्रेसर्पिनिस्त्रिभुवागपयोमादधिकंप्रभू
 तमिति निर्वापेवस्वमाणत्वात्। आत्युत्थात्मांयागययीमंप्रभूतंनिर्वापेणग्रहोष्मन्भवतितावराहा
 वेवपात्रेवस्त्रीगृह्णातीत्यर्थः। अतिपुनःकृत्वापवित्रेत्वाजस्यालीमारायमहीनांपयोसीतितस्यां
 पवित्रांतर्हितायांप्रभूतमाजंनिर्वपति। आसारस्यानादारायसीकृत्यतस्यांगृहीतायांवस्त्रीपवित्र
 मंतरीयानंतरंतस्यांप्रभूतमाजंनिर्वपतिनिर्वापेणकर्मणायागार्थसीकरोतिप्रवृत्तिर्पिःशब्दप्रस्तुते

पिआज्यशर्प्रयोगो ज्ञातिशर्त्तव्यायनार्थेतेनयरसर्पतत्तत्तिरभवदित्यादिशब्दनिर्वचनंनयो
 गिनत्वख्यापनार्थेअपितुस्तुतिपत्क० कंभवतिप्रभूतमधिकंमहीनामित्यस्यातःसंहितायांनिर्व
 णमीतिब्राह्मणोदेवयज्यायाइत्यधिकंपठितमुभयविकल्पेनज्ञेयबाह्वृत्तत्वात्प्रत्ययिज्ञाविच्छे
 दःसमायत्वात्प्रकरणस्थानसंज्ञाभिर्विनाब्राह्मणंसंहितामंत्रस्यविनियोगः। नचसमानवत्त्वार्थे
 वार्त्तिकस्यःआनर्थक्येनसमानवत्त्वात्ज्ञेयाअथब्राह्मणंनरेतावतएवविलियोगात्समानव
 त्वात्। महीनांपयोसीतिसंबुध्यमानमाजंमवामेवेतिगम्यतेमहीतिशब्दोपवीरितः। यथागोःकरो
 जपेमद्विचित्र्येतानिनेअग्निपेनामानीतिमंत्रोतत्प्रतिनिधित्वेनमादीपमाजमन्यद्वागृसतेन
 रानोहरेतिवस्यते। इत्येवेतिरसिगाहेणरूपन्यस्याधिश्रयति। आयतनस्परसिरोद्वेगोरयनभस्मनि

नन्वात्मासु अथि उपरिस्था पनं विद्यापनाथी। ऊर्जे त्वेत्प पारामवेदे नोपयस्य पत्मा उपहरति। अज्यमि
 त्यनुवृत्तिः वेदेनाज्यस्थालीमुपयस्य वेद सहस्र तेन हस्तेन धृत्वा तेनैव सहज्यस्थालीं पत्मा हस्त
 योर्निर्दिधातिमंत्रैरुपादानं त्वेति द्वितीयां तेन कर्मपात्रप्रकाशनाद्देहपत्न्योरप्रकाशत्वादंगभूतं
 नोपादानकर्मणा संवध्यते मंत्रोन् प्रधानकर्मणो पहरणेन योग्यत्वात्। वेदेनोपयमनुमुपहरणां
 गंपत्मा मनधिकारिण्यामुपहरणाभावाच्चोपयमने। महीनां पयोसीति तत्सामिमीत्यानुवृत्तं
 न्यवेक्षते। वेसेकप्रजास्त्वायेति मंत्रांतः मंत्रेणावेक्षणं तस्मिं पत्माहृत्य तस्मिं तदुपहृतमेव सा
 यस्या उपहृतं सा तया चान्यस्यैषु न रूपहरति सा पितृयैवानुत्तरिति द्वितीया निर्दिष्टमाज्यं संस्का
 र्यं परार्थीत्येकैव वक्तव्ये रन्तीति कयमन्याप्यवेक्षत इति चेत् उच्यते द्वितीयोक्षितानोक्षितयोः

मानानिर्णयहेतुः भूतभाष्ययोगस्तयथाज्यएवं पत्मा यपितस्माद्वक्तिगैः पत्मा एव विक्षणल
 स्रणः संस्कार इति तथा हि मंत्रेनावत्स प्रजास्त्वायेति फलश्रुतेः पत्नी संस्कारः तथा मिथुनत्वायेति च
 वाक्यसेवात् अर्थे मंत्राणां तत्कारोति यत्पत्न्येवेति गार्हपत्येधि श्रुतिमेधत्वायेतीति वाक्यसेवेकयं
 निरास्या यथा ज्यवेक्षणमाज्यसंस्कारः तस्मात्पत्नी संस्कारत्वात्सर्वीभिरवेक्षणं बोधायनेनायु
 क्तं अथेनामाज्यमवेक्षयतीति चक्षुषीति मिल्येति पत्नी संस्कार एव निमील्य पुनरुत्मील्य वेक्षते
 न्यथा विरोधस्यात्वेवानसेन स्यष्टमुक्तं निमील्य वीक्ष्यानुवृत्तं संपवेक्षते वीक्ष्येति वक्षस्तन्मीनेत्य
 नमात्रं विवक्षितं पत्नी संस्कारत्वेन प्रती पत्मा वर्तते तेनैव संस्कारः कर्तुं नापितुभोक्तः तेनैवादर्शाच्च
 पिसंस्कारः प्रधानस्वारदुपकारावपयं वस्येति दीक्षणीयावत् अतएव महापितृयज्ञे पिपत्नी गृहे

घासीनाजमवेसते इत्येवं वदित्वा निनात्वास्तेन संयाजयेतीति कर्तृत्वप्रतिषेधात् आह दुपकार
 कत्वा च वहरणप्रधामेषु कृत्स्नं तं तमुभयवेति विहारद्वये व्याजमवेसते। तेजोसीति गाहपत्येधि
 यपति। अत्र केचिदाहुः ययानालं मुकुत्वादिना पत्नीनावेसते तदा न गार्हपत्येधि श्रयणं यतः
 पत्न्या वेक्षितममेधं भवतीति मेधत्वा यमाह यत्येधि श्रयणमुक्तं भवतीति तेजसेत्यपाहाय
 जंजोनुप्रेहीति हरति। आहवनीधिश्रयणां ये हरति उपाहाय गार्हपत्यात् अत्र भाष्यकारेणोक्तं
 क्षिरोनवस्त्वयजमानो नीत्वा हस्तीति तत्राप्यमभिप्रायः आज्ये नोदहीति प्रेषदर्शनादाज्यनि
 वेपणात् कर्मैकं सविर्भिखं च नादितत्रोत्तर उपचारो विहारयति चेदुत्तरतो हरेत्तदाहवनीयादानी
 यासादने प्रत्यगपवर्गना स्यात्सामाभूदिति तथोक्तं तथा प्रागपवर्गना परिभाषा सिद्ध्यतीति

स्यातां। अग्निहोतेनो माविनैरित्याहवनीयेधि श्रयत्यग्निस्ते तेजोमविनैद्यज्ञे यज्ञः सः सादयामि
 यज्ञे यज्ञः प्रतिष्ठित इति वा सृष्टं। अग्नेर्जिह्वासीत्कनरेण प्रोक्षणीः स्यात्सर्ववर्त्मन्सादयति। येभ
 वेति मंत्रांतः। आहवनीयाद्यथेत्प्रत्येत्यसादयति वर्त्मन्निवि वर्मनीत्यर्थे कृपां कलुगिति लु
 क्। प्रोक्षणीः स्यात्सर्ववर्त्मन्सादयति। येभवेति मंत्रांतः। आहवनीयाद्यथेत्प्रत्येत्यसादयति वर्त्म
 न्निवि वर्मनीत्यर्थे कृपां कलुगिति लुक्। प्रोक्षणीः पात्रस्योत्तरतः। आत्यमसीत्याज्यमवेसते। अ
 धर्युरेव याजमानसत्वाद्यजमानोपि भक्षीयेति मंत्रांतः उपरिष्ठादोत्पवनात्। अवेसत इत्यनुवर्त
 ने। उत्पृषश्चाह। अत्र ब्राह्मणेति मोन्यावेक्षेनेति सार्थे वादमुक्तं तथैवापस्तंबादिभिर्युक्तं आवा
 र्येणानुपत्यवेसत इत्यत्रैव व्याख्यातं न द्वापि भविष्यतीति नोक्तं तत्र नुशाखां तरीयत्वाद्याख्या

तेनेनयत्रयत्राज्यमवेक्षत इति तत्रैतौ धर्मौ निमील्यानुब्रूयन् त्रितीयां शाखां तृतीयौ ज्ञेयौ। तेन याजमानेपि
 सिद्धिः अवमाज्यसंस्कारे द्वितीयाया भाव्यपयोगादर्थवारादा। अर्थवादो हि ईश्वरावा एवो धर्मोऽथ
 दाज्यमवेक्षत इति निदिष्टानि मिमिक्षावेक्षेत दधा एतन्मवक्षुरिति विहिता ज्यसंस्कारार्थवक्ष्यो न्यापारेणा
 व्ययो भवेदतो व्ययप्रति समाधार्येन॥ निमीलनेनोक्तं न हि यत्र संस्कारस्तत्रैव गुणं कुर्यात्। अत एव त
 त्राज्यावेक्षणेन पत्नी संस्कारे ज्ञेये विषयभूतमाज्यं ममेधमश्नुतो न्यस्य मेधतां संपादितवत् अतः प्र
 वसति यजमाने धर्म्येणा पुन एजावेक्षणां कार्यमेव। शुक्रमसिजोतिरसिते जेसीत्युदगग्राम्भां पवित्रा
 भां पुन एहारमाज्यं विरुत्युनाति॥ सकृन् पाठस्तु स मुच्यार्थः ब्राह्मणो तथैव स मुच्य पाठदर्शनात्
 दनुसारि पाठप्रदर्शनेन मतां तरं निरस्तं। यदा हापस्तेवः शुक्रमसी प्रथमं ज्योतिरसीति द्वितीयं ते ज्योसी

तिरुतीषमिति तन्नेष्टं। समुच्चयपक्षस्तु स्पष्टं वैखानसेनोक्तः शुक्रमसीतीति भिरिक्तं तं न तु मत्त्येकमित्युक्तं
 अत्र हि त्रिरुत्पन्नं समं त्रमेवेष्टं त्रिंशुषेति ब्राह्मणो विधानात्। ननु स्येनानुक्तं यत्रैकस्मिन् व्येविचे
 ष्टा पृथक्तेनार्थो निष्पद्यते सकृदेव तत्र मंत्रं त्रूपादिति प्राप्नुयादिति चेत् न तत् सप्तन्यायस्यानंतरिता
 भासविषयत्वात् अत्र तु पुन एहारेण विज्ञातीयेनांतरितत्वात् पूर्वपठितं त्रैवा जनिता चास्तृता
 वास्तुतेर्विच्छेदास्तु नः पुन मंत्रेण भाव्यमिति न्यायेन पूर्वन्यायवाधो भविष्यति ब्राह्मणां तु तत्स्येव न्या
 यस्यानुवाद इति तदपिनोक्तं ब्राह्मणो स मुच्यस्तु शुक्रमसिजोतिरसीते ज्योसीत्याह रूपमैवास्मि
 तन्महिमानव्याष्टे क्रिये जुषात्रय इमं लोका एषां लोकानां मात्ये त्रिस्त्रिया रुदियज्ञः अथो मेधलो
 येति समुच्चयपाठो अस्वेति यजुयेत्येकवचनेन च समुच्चयं प्रतिपादयंति त्रिर्व्यजुयेत्यनुवादोऽप्यर्थः

गन्धयापार्थवादेनचादृष्टसंस्कारत्वावगतिः प्रयोजनं अन्यथा ज्युगत्तमत्वापकर्षणमात्रेण दृष्टे सं
 भवत्यदृष्टकल्पानानन्यायेति प्राप्नुयात्तन्माभूदेवां लोकानामात्मैवेत्येति द्वाभ्यां प्रयोजन-
 स्परशितत्वात् अदृष्टसंस्कारत्वात्वात् प्रयोक्तुमिति सर्वमवदात्तं भाष्यमप्येव योज्य एतैः समु-
 दितैर्मन्त्रैः प्रतिमन्त्रं त्रयात्मकमिति पुनराहत्याहत्यात्पुनाति। एवमत्र क्रमः अज्यास्यात्मां पवित्रे-
 पश्चाद्भागमारभ्य प्राभागीत्वात् पुनः। पश्चाद्भागमानो यततो मन्त्रेणोत्पुनाति पुनर्द्विरेव मेव नवप्र-
 त्यगपवर्गत्वमन्याप्यमिति वाच्यं अतएव प्रत्यगपवर्ताविहितोत्तरं स्पष्टाधिकारमवति। ब्राह्मेणो
 प्रनारहार एव सिवहि प्राणापानौ संचरतः इति प्राणापानरूपयोः पवीत्रयोः संचारउक्तः प्राणो हि
 प्रागपवर्गसंचरति तस्य सुखनासिकनिरोधेन निरोधो यतः अपानः प्रत्यगपवर्गेन तस्य निरोधो अ-

पानहारनिरोधो यतो दृश्यते तस्मात्प्राणापानगतिभ्यां क्रमिकाभ्यां पुनराहारे प्रत्यगपवर्गानां निवारयेति।
 पुनराहारमिति एवमुक्तं प्रत्यगावां पुनराहारंगमुत्पवनस्य मन्त्रोपि तेन न पुनराहारे मन्त्रमवधः तस्मात्
 मेव कृता मन्त्रेणोत्पन्नं उभयोत्पवनसं वधियाजमानमद्विराज्यमीत्यादिदेवो वदति। वि-प्रोक्षणीः उतु-
 नातीति संवधते पञ्चोपापत्रयेति स्पष्टं ब्राह्मणोऽक्तं ज्ञेयं पुनराहारमिति नातुवर्तते त्रिणित्यनुवर्ततेपि
 तुंशक्पुनस्त्रिरित्त्वमिधानात्रिरेव न पुनराहारमित्यर्थः। आपोरेकतपि प्रीतमक्षा समङ्गा निपदस्यार्थ-
 मन्तुहणीयमाना इति वा। प्रोक्षणपुवनेव कल्पिकः॥ अंतर्वेद्यान्निगृह्णाति॥ स्कवं वेदिसमर्थधारयित्वा गृह्णा-
 तीत्यर्थः धर्मीत्युक्तं प्रतिज्ञामात्रं। स्कवेणानिकासिना। गृह्णातीत्युत्तुति-निष्कासः शेषः सोलोतिनिष्ठा-
 सीतथानमवति तेन पूर्वशेषरहितेनेत्यर्थः॥ वेदेनोपयम्य॥ स्कवमिति शेषः वामेन मवेदां स्कवं धारयन्

दक्षिणेनक्तवमित्यर्थे प्राप्तां बौधायनेन तथैवोक्तं वेदे प्रतिष्ठाप्य गृह्णीते इति॥ चतुःपंचवागुक्तां महा
 त्पद्यौ दशवोपभृति यथा जुह्वा मेवं क्रवायां॥ अथ स्यात्पक्षद्वयमेव सर्वाणी चतुर्गृहीतान्येव पंचगृही
 तान्येवावोदशान्याजानि विंशतिवाद्योदशानि तिस्र्यंबद्वयं तिस्रवात्सु रानुसारेण दशगृहात्तत्तुप
 भृति पंचगृह्णातमिन्नरयोरित्येको सममं नंतीत्यापत्तं वः॥ भूयो जुह्वा मा त्पिष्टमुपभृति भूयिष्टं क्रवा
 यां गृह्णीतीत्यनुवर्तते॥ भूयो भूयिष्टमिति समानार्थमतीशयेन वदित्पुर्थः॥ अतिशयेनात्समत्पि
 ष्टं त्पिष्टं मुपभृति चैतावता न्ययोर्बहुसिध्यते चेन्नरयोर्बोभूयिष्टमित्या॥ षीष्टसिद्धौ गुरुनिर्देशस्तारतं
 स्य स्यात्पंतातिशयोक्त्या॥ उपवित्तस्यात्याजुह्वारयमाणो मध्यदेश उपभृतिभूमौ प्रातिष्ठिताया भ्रगाया
 वोदशान्याजानि गृह्णीति॥ आज्यस्यात्यावित्तेन सममुपवित्तं जुह्वारयमाणं गृह्णीति नृह्णा मिति वि

परिणामे वन पूरणीयं रत्नात्मकमध्यदेशे धारयमाणः इति संबंध उपभृतामिति विपरिणामः॥ भूमौ
 प्रतिष्ठितायामत्र न विपरिणामापेक्षा काम्यापक्षौ वक्तुमुक्तं योदशानीति नो चेद्विंशपक्षे पिह्नासे
 न काम्यात्तत्र दशत्वे स्यात्तन्माभूदिति योदशपक्षे काम्येकविंशत्तं विंशपक्षे पिनिन्यावाये नैकविंश
 त्वस्य काम्यस्य संभवादीदृक्॥ आज्यग्रहणकाले पशुकामः समदशायाजानि करिष्येत यथा प्रतिष्ठं
 काम एकविंशानि करिष्य इति कुर्वति विद्यानुप्रत्ययानुसारेण संकल्पे यजमानेन कृते धर्म्य गृह्णीति
 एवं परिभाष्य प्रयोगक्रममाह शुक्लं तां शुक्रायामित्येते जुह्वां गृह्णीति पंचानां वा वाजानां मिति चोत्त
 ररूपभृतिप्रतायाच॥ शुक्तं तेति त्रिषु मध्यमे धाम्ने धाम्ने इत्युत्तमः संहितायामाध्वर्यवपठितास्त्रयः॥
 याजमाने त्रयोदशतेषां विगेनाध्वर्यवे विनिर्योगः संग्रजया याजमाने प्रथमस्या वृत्तिश्चावोदशपक्षे

मंत्रनिभापैतोद्वयश्चैव भावतेत इत्यत्राज्ञानुदात्तानि सर्वाणि ग्रहणानि समंत्राण्येवेति स्थिते जु
 ह्यायहो सुक्तं लेति मंत्र इति करणेनादिप्रष्टः सर्वोपियदैक एव तदा तस्य त्रि एवृतिः प्रसज्येन न
 दर्शयुक्तं मैतेरिति वदुत्वा नथाप्येकशेयादेकत्वमेवेति चेत् न एतेरिति व्यर्थं स्यात् आचार्यः पुनः एक
 मंत्राणि तिपिभाष्यकथं त्रयादेतेरिति बहुवचनं यत्र मंत्रसमुदायो मंत्रो विहितः तत्र मंत्रैकत्वमेव
 साधितं तदधिकप्रयत्नाद्बहुवचनोपादानान्य मंत्रता त एव पूर्वसुभयहेतुभावे एकमंत्रैव व्या
 ख्याताद्युचितं सैवाभासोपितत्र तत्रयथाकथं चिद्भाष्यमप्यनुगुणीकृतं कचित्परिहृतं वा पंचानां तेषु
 स्मादुत्तरैः पंचानां तत्तन्मित्रादिभिरुपभृत्पृष्टमिभ्यं पांचतुभिः अधिकस्तस्यामेव समदशत्वे ज्ञेयः क
 म्यायत्वेति काम्येति गता इदानीं विशेकविंशपक्षयोर्मंत्रविभागमाह यद्यस्यापां सोमंत्रासु स्तेषामर्थे

रूपमृतिगृह्णीयादर्थैरितयो र्यदिभूताः सोवसिष्ठाविकल्पार्थाः विंशेषु तथैकविंशेषु तथै० बाल्मीयां सो
 मंत्रास्तेषां चतुर्थो विभक्तानां मध्यमभागद्वयं महीस्ते रूपमृतिग्रहणमाद्यंत भागद्वयमर्द्धीसैः प्रथमभागे
 यैर्जुह्वां चतुर्थभागस्यैध्रुवायां प्रथमप्रथमाचृत्या संख्याहरणं तथा चोदशान्यपक्षेयस्यां ये निनी युक्ता
 स्ते तत्रैव यास्यान्त्यर्थः वक्ष्यमाणमंत्रैः त्रिभिः संख्याहरणमिति वदित्तथा च विंशतीर्मंत्राः चोदशान्य
 पक्षे कथं विनियोग इत्यत आहा वशिष्ठाश्च त्वारे विकल्पेन पूर्वसहयास्या इति भावः युक्तमस्ति न्योतिधामा
 सिप्रिपदेवानामनाष्टुष्टं देवपजनं देववीतयेत्वा गृह्णामीति वा संख्याः प्रयतिधामासीति वा सर्वोत्पु
 क्रमसीत्यादयः स्वयमिपदेवानां मित्याद्यनुषक्तानां गृह्णामीत्यताः चोदशपक्षे विकल्पार्थाः अपरत्र संख्या
 हरणार्थः धामासीत्ययमेव वा संख्याहरणार्थः न त्वयमर्थः न त्वयमर्थः सुक्तं लेति त्रिभिः पंचानां तेषु

सेरुत्सरुतावाद्भिरेवमंत्रे प्रोक्षति। स्वयं यां पुपयाप्य मूलां तु पपाययति। वह्निं वा इत्यर्थः। अग्निहो
त्रं वर्योऽस्य चिश्चो वशिष्ठो दृष्ट्वा यो मप्रमाणम्। लभागांश्च क्रमेण तस्मै मुषसमीपनीतो दकं पिबती
वेत्येवं संपादयति॥ मूलाय संस्कारं यद्वितीया निर्दिशता। पापयतीति वचनात्सोचस्कायां तदुपवेशेषमु
दकं तस्मै शेषं मूलेषूपसिंचतीति कान्ताय नः तं भाशेत्येनोदके न बोधाय वरति सहस्रकापुस्तस्मात्
च यं यिं प्रत्यक्षं तिष्ठति वा ग्रिहो वह्नं वंष्णा मोदक्या सह वर्तत इति सहस्रकहस्तेः स्तेनहस्तेन पुरस्तात्
वर्भागे यं थरेव विद्यमानेन प्रत्यगपवरी यं यिं प्रत्यक्षं तिष्ठतीति समीपस्थेनेह स्तेनो सति त्वर्थः यं यिं प्रतिउरि
ष्टात्तु यथा वह्निनेन कलेनोदकमंगुल्यथैः आसुपतीति फलिनोर्थः सुधापितृभ्य इति प्रोक्ष एव शेषं नि
नीयस्मिन्नास्याः प्रोक्षे संततमोत्तरस्याः गच्छतेति मंत्रोत्तरः। इक्ष्वाखायाः वेदिद्वयोः सकाशात्तमारभ्योत्तर

स्याः श्रोत्रोः पर्यंतं प्रोक्षणीनामुदकशेषपातयति। पितृभ्यो वह्निं यम्य इदं मति याजमाने स्मार्त्त उभयोरुद
कस्यार्थः। अवशेषमित्येनेनावशिष्टे स्तं ज्येन नयनलोप इति न्यायविदः। तत्रोदकमन्यत्र निविधित्वे
न गृहीत्वानि नयतीति सवृत्ता मते। प्रोक्षते यं यिं वि। विष्पति। सुचति स्तं ज्येन नयनलोप इति न्यायवि
दः। विष्णोस्तपोसीति शुक्लाति॥ प्रस्तरं पुरस्ताद्वागे वह्निं यस्स काशान्निगमयन् प्रस्तं शुक्लातिहस्तेनाएत
देकाय स्तेवेन स्पृष्टुं काहवनीं प्रतिकर्षेन्निवेति॥ नावाचं निगमयति॥ अवाचं पश्चादपवर्गं निनयति यः
स काशान्निगमयति॥ नोर्ध्वमुद्योनि॥ ऊर्ध्वं नोपयच्छति॥ हस्तेन सह न्युनोति। न विकंपयति। कंपने हस्ते स्थि
त एव प्रस्तरस्य तन्मज्जतेति। कर्षेन्निवापयच्छति। वह्निं यः सह काशान् नैरेव वेद्यो कर्षेन्निव इत्यन्यथं करो
ति। यजमाने० अपि सत्यं॥ स्थापयित्वा॥ प्राणायानं॥ यच्छति॥ अथेनाहवनीं प्रयच्छति। बालयजमाना

या प्रयच्छतीत्यनुवृत्तिः यजमानो धारयन्नास्त इति जाजमाने वक्ष्यति ॥ इति हि रण्यकेशिस्तत्र व्याख्यायां स
प्रमः पटलः ॥ बर्हिषा वेदिं स्तृणाति वेदेर्ह विरधारत्वेन श्रवणाद्वर्हिषस्तत्संस्कारत्वे पादानाम्बत्रस्य
 हि रथ्ये रथ्ये तेन पर्यवसानाच्चेन परंपदुच्यते गजानं तेनानुष्ठितेनार्थोद्वेदे स्तृणामेव भवति ॥ तस्मिमे
 वेति वक्तुमिदं सत्त्वं बर्हिः शब्दोपपन्नसंस्कारवचनस्तथापि संस्तृणस्यान्यत्राविनियोः गद्वत्सदृशमा
 रभस्यादिस्त्रिणाञ्च प्रकृतमेव बर्हिर्नोपवेतेन बर्हिमाह्वयति ॥ कथमित्युपेक्षिते प्रकीर्णान्पाह ॥ तृणोर्वेदि
 मन्तर्थाया स्त्राया श्रुत्वं स्तृणाति ॥ तृणोर्द्वैर्वाहिनोऽकृत्वा तस्यां श्रुत्वं बर्हिः संनहनं तस्यैव द्वितीयाया प्र
 तिपाद्यत्वात्ना प्रवेकत्वात् स्तृणाति विन नौति वेदे रक्षिणपार्श्वेः स्त्राया निर्वर्तिरिति शिशुमन्तैरशान्ये यं च
 उदृतस्यास्तृणाते एच्छादना र्थत्वात्कृत्वमित्यनेनासंबद्धमाशङ्क्य पुनस्तृणातीति धात्वं तत्र मेव प्र

युक्ता रक्षिणं वेद्यं तत्रित्येकेषां ॥ तृणोरंतर्थाय तत्र प्रागयमुदगं वा श्रुत्वं स्तृणातीत्यनयः ॥ हेव बर्हिः
 स्तृणं च धातुवा ॥ स्तृणातीत्यनुवृत्तौ तेन बर्हिरिति विपरिणामेनाध्याहारेण च विशेष्यत्वे यं मेवेदेव वव
 हिरिति च दर्शनाच्च बर्हिस्तृणातिप्रजावैवर्हि रिति वा त्रयो स्पष्टं द्वितीयांतं बर्हिश्च स्पष्टत्वाच्चात्र
 योधातवो भागाश्च वयवायस्मिन् बर्हितं तथा तया पंचतु बर्हिनिधनरूपेण संनहनं निधनानि विप्रभृ
 तिविषमाणि चतुः प्रभृति समानि चतुर्ध्वं बर्हिर्यदा स्तृणोति तानि यद्वित्रीणि पंच वा स्फुल्लदानान्ये
 व धातवो यदा चत्वारि स्फुल्लदा चतुर्थे त्रीण्येव मेलयित्वा त्रिधा तु करोति यदा षट् प्रभृति निधनानि स्फ
 ल्लदाधिकानि त्रिषु पंच स मेलयित्वा प्रिधा तु पंचधा तु करोति तत्रैकैकमेव धातुं बर्हिस्तृणाति वेदेऽप्य
 भागमारभ्य प्रत्यगागप्यंते विपरिणंतवो भयत्राधिपुरो वस्थितानि मूलानि पश्चाववस्थितैरप्रेधात्वा मे

अथ स्तूनातीत्यन्वयः न अतिदृश्यमतिदृष्टं दृष्टं यथा भवति तथा स्तूनाति। तदेव पुनर्विशेषितं बहुल
मिति ति विडनरं स्तूनाति सर्वथा यथा वेदिर्न दृश्यते॥ प्रागपवर्गमित्यनेनोदगपवता व्यावर्त्यते प्रत्यगप
वर्गतात्वश्रीविधीयते विकल्पेनाधातौ धातौ मंत्रमात्रं भवति। बर्हिषा वेदिं स्तूनातीत्यधिकारहेरेक
त्वाद् नाटौ प्राप्तायामिदमाह तत्र बर्हिषस्तीर्थमात्रेऽपि न स्येवमंत्रेण सस्कार इत्युक्तं न तथा बर्हिषः सं
सृष्टद्रव्यस्यैकत्वेन द्रव्यादृश्यत्वेनादृत्य प्राप्तावपि निधनोपाधिना द्रव्यदृश्यत्वं माभूदपि तर्हि धातु
णाधिनेवेति नियमार्थमुक्तं। धातुपाधिलीर्यमाणत्वादिति भावः न तथा चोर्णम्वरसमीति मंत्रेण बर्हि
रेव विल्लीर्णं करोति। बर्हिस्तूनातीति श्रुतेः। एवं चार्थोद्बर्हिषस्तीर्थमाणेनापि वेदिरग्राह्यादिना भवति न
त्र न मंत्रः तदेवोक्तं बर्हिषा वेदिं स्तूनातीति श्रुत्यन्तरेण। स्तूनातेरर्थद्वयं यानुषाने विस्पष्टयिष्यते ऊर्णा

मृदित्वा रिमंत्रैर्विगविनि सुकैरनुमंत्रयते बर्हिस्तीर्थमाणं वेदिलीर्यमाणमिति निर्दिशेन॥ नत्वा सति
तयोरर्थभेदे बर्हिस्तीर्णमाणमिति संभवेति न बर्हिस्तूनातीत्यसंभवेति नार्थेऽतिदृश्यं नित्यं यथा वे
दिं स्तीर्थमाणं स्तीर्णमिति तु बर्हिषा स्तूनाति यमाह दयतीत्ययमर्थ इति दर्शयतीति निश्चिनुयः।
ऊर्णमृदित्वा रिषा जमानं च नृपाजा। च नृपाजार्थे रथाति॥ धारयन्त्यस्तरमिति वाक्यात् तत्राप्रत्ययेन च प
रिधानागतता। उक्त्युत्पत्त्येन तं प्रवृत्तशरीराय तनू एवात्र पाजार्थमिति सकल्प्य दृष्टेः कुपो हित्यर्थः प्राची उक्त्यु
केऽतीवा जसनेकं विधानात्। काष्ठैरहवृत्तीं संकल्पयित्वा समृद्धं कृत्वा यजमानहस्तात् स्तरं प्रत्यादाय तं धा
रयन्नेवा॥ परिदधातीति यदुक्तं तदाह॥ मध्यवौ सीत्यपरेण॥ मध्यं॥ इति तस्मिन् सर्वत्र मंत्रांतः। आहवनीयाय त
समीपे पश्चात् स्तीर्ण एव बर्हिषि परिदधातीति श्रुती उच्यते। अथ यमाहवनीयाय तनादधिकाग्रमपि आहव

नीयमभि अभिमुखमध्यममध्यमेन परिधिना ससृष्टमात्रं कार्यं नो न एधरभाव नियमः उत गृह्यतु परि
 घेरवाग्रत्वं अयमन्तं नृपुनत्वे स्थितं माहवनीयाय न नादयं यस्य सो वायुस्तं तथा परिध्याति मन्तं मध्यम
 परिधिसंस्पृष्टं ९ आदेवाधिकमाहवनीयाय नात्कत्वायं नु यथा यतनादवमं भवेत् तथा विधेयं स्पष्टमन्य
 त्। क्रवोसीत्यादि याजमानं। सद्येत्त्वा० मंत्रा। अभिशक्त्या इति मंत्रांतः। अयं परिधिसहचरितो विधि
 सहचरितो विधिर्वीक्ष्येषाच्च परिधमभावात् विहृति युनास्ति। बौधायनेनोक्तं सर्वेण पुरस्तात् परिद
 धातीति॥ ऊर्ध्वं आघार० लेति वा। तमधर इत्यंतः उतरस्वमायुवे लेति वस्त्रो मिनिभिरुक्तः। तथैवापस्त
 वेपि ऊर्ध्वं उर्ध्वीये च्यायतन एव आघारसमिधौ आघारयो रधारभूते समिधौ यथाधारयोः क्रियमाण
 योस्तयोस्पर्शौ भवेत् तदक्षिणोत्तरभावस्ततोपोरेव परस्पर एवेक्षया आघारयोर्विकल्पेन नाना प्रकारात्

रनुसारेण यत्र कुत्रापि दक्षिणोत्तरभावेन रस्थाप्ये प्रेसमिधौ॥ समावर्तनं विधुतीकरोति बर्हिषः
 इति० पंचमीवर्हिषः सकाशादिधृतिनामके दर्मैकरोति। समोर्ध्वमेव न छेदनेन। तदिद्यते नर्गर्भौ ग
 र्भभूता सचि र्ययोस्तौ मध्यमाद्बर्हिष इति बोधायन जैमिनिन्यायश्च। विशेषेण त्रैस्य० निरुद्धानि॥ म
 धेवेदेरिक्तके साक्षादेरिसवंधरति प्रतीति निवारणार्थं बर्हिषीत्कृतं स्पष्टमन्यता विहृति प्रीति या
 जमानो वस्तुना दयति। सदसि सीदेति मंत्रांतः॥ तयोर्विधृत्योः। अयं प्रस्तर इति याजमानं क्वांतेष्वा
 पिद्वष्टयं॥ नुहरीसी० देउ॥ असीत्यनुषंगे क्वासीत्यस्मादक्षितो वात्सरो। तथैव सत्रे पिदसि नः। प्रिये
 सदासि सीदेति मंत्रांतः। प्रस्तरस्य मूलैः समो यथा नुद्वादो भवति स्पष्टमन्यत्। क्वासी० अस्मत् स्पष्टा
 सादयति। उपभृता संसरीरहितां। स्पष्टं। कृष्णं भोसि शाकरो व० सीदेति वा। गतार्थः। यथा वकाशं स्थाली

मपि सदयति॥ एता अस्मं मंत्रयते। स्कवां प्रकृतत्वात्स्वीतिगता च स्कवामभि मंत्रां स्कवजीनां कर्मक
 रणो मंत्रस्कवर्जः॥ स्कव इत्यायस्तं वेन स्पष्टमुक्तं। विष्णु निस्थः ज्ञानि॥ अभि मंत्रयत इति एव स्मृतं।
 उत्तरविध्यर्थपरिभाषामारचयति। स्कवेरागा हेयव्यो० नीयेकरोतीति शेषः। गाहेपत्यदक्षिणाग्नेः स
 वधेनयानि आग्नेन प्रयोजनानि तेन आग्न्यार्थात्तानां ज्ञात्वा ज्ञात्वा एवाग्नेन तथा स्कवेराग्ने आग्न्याथी
 स्तानपि स्थालीगतेनैव करोतीति नियम्यते। आहवनीये जुह्वेति परिभाषा प्राप्स्यानुवादः पे आग्न्या
 र्थीः तां भूवाया एव सकाशात् जुह्वेति नियम्यते। अयमाशयः सर्वस्मै वारं न दद्यात्पृथक्ते पक्षपा
 माजमिति वाक्यसेवा दुस्तरं सति तथा ज्ञातवैदित्युहीतस्य प्रतीची नं हर्तीति श्रुतिप्यस्तं वदं शिर्त
 ततस्तदक्षिणाग्निगाहेपत्योर्ध्ववत्यनेन तु यश्च कृत्वा स्यात्वा इत्युक्तं। स्कवेरोति भिन्नो नियतः तेन ह

गौरग्रोही मा जुह्वा अपि क्रियमाणाः स्यात्वा एवा स्कवेराह विप्रत्यभिघारण प्रस्यरवर्हिः समं जन प्राप्ति
 त्रपजमानभागे डापवीज्जना ज्येडा नर्वरा होमसं बंधान्दमाज्यस्यात्वा एवाभिघारण प्रस्यरवर्हिः स
 मंजनपाणि त्रयजमानभागे डापवीतव आहवनीय आहुतयो जुह्वा ह्यंते इति परिभाषा त एव सिद्धं तत्स
 र्वार्थदर्शपूर्णमासप्रकरणे तु तदर्थी प्रौवमाज्यस्यात्वा एवा नियम्यते अर्थश्च नवोपस्तरणमपि भूवाया ए
 व नियम्यते। वात्स्यायनादयस्क उपस्तरणमभिघारणमाज्यस्यात्वा एवेति तत्रेष्टया चार्पस्येत्तत्। कुतः य
 त् उपस्तरणमभिघारणं जुह्वा आहवनीय एव प्रयोजनभावं भजे तेन दानाहुतेः पश्चात् सर्वे चैव स्पृतिप्रथमा
 घारेयद्यप्यनेन न प्राप्तं तथापि वचनेन भविष्यति। एवमन्यदपि ते यं भित्तिक प्रायश्चित्तं तु गाहेपत्यदक्षिणा
 श्रो जुह्वेवमात्मया। येषां स्कवेरोति वचनं तेषां मेव तथेति ज्ञेयाः अत्रोपायनः अथारते दक्षिणो नाज्यस्य

लीमस्तुवांसवेनदारुयात्रीमिति॥ इदमहोदयोहति। ल्यपाक्रमउक्तः पुरोडाशग्रहणं सान्नायनि
 दृश्यर्थः। पुरोडाशदिति शेषः। सूर्यज्योतिः यने। स्योनेते० तस्मीमुत्तरं। यायामितिसप्रस्थाः अधिकर
 तात्पुक्तं न संस्कार्यत्वं। उपलीयेति ल्यपाएव स्यार्थे उपलीयीभिधार्ये द्वितीयस्यार्थे उपलीयीभिधार्ये द्वि
 तिकां डातुसमपउक्तः। यप्रयेनुष्टमिति त्रिंशदाग्रेयमित्कक्तं प्रकृता रूपाभावादसिधारणस्य सर्वहवि
 र्यत्वेन श्रूयपाणत्वाच्च तस्मीमुत्तरमिति निर्देशात् पुरोडाशमेव। अत्र तस्मीरां तस्मीमुत्तरमिति वक्तव्ये
 त्रिंशदप्रदर्शनाद्येमाग्रेयमित्कक्तं तेन दक्षिणोत्तरदेशभेदः स्थापितः। द्वितीयसंनान्नयेन तत्राह। यस्त
 आ० मन्त्रमिति श्रुतं। शतहोहं। सान्नाय्यधर्मे एकतात्माभिर्मेव स्या। अभिधारयतीत्यनुवर्तते। आर्द्रः
 प्रथ० प्रत्यभिदन्तपपावनेयन्॥ मध्ये श्रुतमिति व्यवधानेन नुक्त्यसंभवात् पुरोडाशग्रहणं। कपालयोग

दुक्तस्य अन्यत्रस्थापयतिकस्मिंश्चित्वाचेदक्षिणेन हस्तेन भस्मपरिस्पर्शनं किं यने यदा च न दान
 त्रस्थापनेन संभवति तस्मादादत्तद्वृत्तिनोक्तं। वामे च विना विधानं स्मृतं न संभवति यथा न पयी
 वर्तते यथा च भिक्षुते तथा संपाद्य न उद्ग्राहयति। वेदेन भस्मप्रसृज्ज। पुरोडाशग्रहणं भस्मपरिस्मृ
 त्परितो गम्य॥ तस्मिन्सीरा० यात्रां निरुधाति॥ प्रकृतत्वात् पुरोडाशमेव। उपस्तरणस्यार्थत्वं नि
 वारणाद्योपस्तीर्णात्सुक्तं सदने घटनमेव स्योनेते सदने करे मीति संवृत्तिगत्रस्मिन्सीरे सस्त्रीलिंगनि
 र्देशाच्च न पात्रा अधिकरणत्वात् अतएव न पात्री संस्कारार्थमुपस्तरणं किं नु पात्रा यद्गतीर्णमाज्यं तत्र नि
 र्धानिस्थापयति। उद्ग्रासनप्रभृति कां डातुसमयेन कां वृत्तयेव द्वितीये ग्रहणं सादनां ते मितिकानावा
 स्मृतेर्विच्छेदात्पुनः पुनर्मेवैराभास्यमिति न्यायेन पूर्वस्यापवादो भविष्यति वास्मृतां तु तस्यैव न्यायस्यानु

नाशिततदपिनोक्तं ब्राह्मणो समुच्चयस्तु कर्मसिञ्चोतिरसिते जोसीत्याहुः पमेवास्थितिर्महिमानं
 याष्टेतिर्यनुवाच यउमेलोकाण्यलोकानां पास्तेत्रिस्त्रियाष्टद्विजः अथोमेधत्वायेतिसमुच्चयपा
 दो अस्तेति यनुमेत्येकवचनेन च समुच्चयं प्रतिपादयंति त्रिर्बुवेत्यनुवाचोप्यर्थवादान् पापार्थवादेन
 चादृष्टसंस्कारत्वावगतिः प्रयोजनं अन्यथा जगत्पलापकवर्णमागो वेदष्टे संभवत्पदृष्टकल्पागुन्या
 येति प्राप्नुयात् आम्हर्देष्टालोकानामप्येमेधत्वायेति ह्यभां प्रयोजनस्य दर्शितत्वात् अदृष्टसंस्कारता
 नुवादप्रयोजनमिति सर्वमवदातं भाष्यमप्येवं योऽन्यैः समुद्दिनैर्मन्त्रैः प्रतिमं वं नृयात्मकमिति पुन
 रदृष्ट्या हृत्योक्तनाति। एवमवुक्तम- आत्मस्थान्यां पवीत्रेषु आङ्गागमारभ्य प्राग्भागं नीत्वा पुनः पश्चा
 द्भागमानीय ततो मेत्रेणोक्तनाति पुनर्दिरेव मेव नवप्रत्यंगपवर्गेत्युक्तमप्यमिति वाच्यं नैव प्रत्यंग

पवता विहितोत्सर्गस्य बाधी कामवेत्ता ब्राह्मणो। पुनराहारं एव मिव हि प्राणपापानौ संवरतः इति शार्ङ्ग
 गानरूपयोः पवित्रयोः संवारउक्तः प्राणो हि प्राणपवर्गी संचरति तस्य सुखनासिक निरोधेन निरोधो
 यतः अपानः प्रत्यंगपवर्गे तस्य निरोधो अथानाहारनिरोधो यतो दृश्यते तस्मात्प्राणपापनगतिभ्यां
 कमिकाभ्यां पुनराहारे प्रत्यंगपवर्गज्ञाननिवार्येति। पुनराहारमिति गमुलप्रत्ययात्। पुनराहारो
 गमुत्पवनस्य मन्त्रोपि तेन न पुनराहारे मंत्रसंबंधः हस्तीमेव कृत्वा मंत्रेणोत्पवनोऽभयोत्पवनमं
 संवधियाजमानमद्विष्टमिति यादौ। देवो वउति त्रिवः शार्ङ्गोऽक्तनानीति संबन्धेने पष्ठो गप
 त्रेति स्पष्टं ब्राह्मणो उक्तं ज्ञेयं पुनराहारमिति नानुवर्तते त्रिपरित्यक्तं नुवर्तयितुं शक्ये पुनस्त्विति
 भिधाना त्रिरेव न पुनराहारमिति न्यर्थः। आपारेतकतपि प्रीतमधासमं ज्ञानिषदस्यायामनृणी

यमानाडनिवा। प्रोक्षणापुत्रवनेवेकस्मिकः। अंतर्वेद्यानानिगृह्णाति। स्ववंदेदिमधेधारयित्वागृह्णाती
 त्वर्थःधमीनकंप्रतिज्ञामात्रांस्त्ववेणानिष्ठासिनागृह्णातीत्यनुवृत्तिः निष्कामःशेषोसोसीजिनि
 द्यासीज्जथानभवति तेन पूर्वशेषइतिरहितेनेत्यर्थः। वेदेनोपयम्प॥ स्तुचमिति शेषः वामेन सवेरांस्तु
 चंधारयन् दक्षिणेन स्तुचमित्यर्थः प्राप्तं। यो धायनेन तथेवोक्तं वेदे प्रतिष्ठाप्य गृह्णीते इति। अनुपंचवा
 जुह्वागृह्णात्यष्टौ दश्वौ पशूति यथा जुह्वा मेवं धवापां व्यवस्थमापक्षद्वयमेव सवीणी च तु गृहीता
 न्येव पंच गृहीता न्येवा योऽशान्याना निर्वित्यायनेनोक्तं वचनादिति च। यदा यवमयः पुरोडाश स
 दात्रीहीणमिति संवत्सिग विरेधान् संवत्सृष्टी मेव विधानंतथैव वैसानुसेन स्पष्टमुक्तं। त्रीहि प्रति
 निधीयवमये स्तुपे वप्रमंत्रः। एवं विरुतिष पिदृष्टव्यः। परिहिती पंशु तंतदा नोपस्वरणं दिनाप्यसु आत्मे

त्यभिघार्येह हेतुदासयति॥ सावंदो हेतु सहेव्याख्याते॥ उभमृतिः श्रुतिः दामयति॥ कांडानुसमया
 र्थमेकैकश इत्युक्तं संख्यायोदासयतीति श्रुतौ यौर्वीपर्यमुक्तं त्वाप्रत्ययार्थे न लुपा। तत्रैव शखांतरीय
 मुपसंहृतं स्पृयेवापि भिघार्येति॥ एकमेवाभिघार्यतदेव संख्यायोदासयतीत्यवगमान्। त्वाश्रुतीकृतः
 कांडानुसमयो दर्शितः। अत्युच्येकैकश इत्यनुर्यकं बहुवचनातेनैकप्रातिपरिकेनैकद्रव्यनाप्रतीयते।
 ज्ञात्येकस्य यातानं। संख्यायोदासयतीती संख्यासंपनेनोदासनमुक्तं संख्यापनं न्येव तस्य लुपा उ
 दासनसाधनतावधानात्। उदासनमंत्रविधानार्थं संख्यायेकं संख्याशब्देन मंत्रेणासनवैसानुसे
 नोक्तः एकं देवीणीत्यादिभिविति तत्तत्प्रत्येकमेव संख्यामंत्रोभिन्नः तेन चोदासनमेकैकस्यैवाय
 द्यविकपालान्तीत्येकद्रव्यत्वेन सह संवोभवेत्तत्तथापि वचनारभधारणमपिलुपाऽभिघारणां गमे

वौकैककश इत्यनेन यदुद्घास्यते कपालं तदेवाभिधार्मेती संयुक्तत्वं प्रदर्शितं तथा च प्रथमस्यो
 द्घासनेन द्वितीयाभिधारणं व्यवहितमिति कृत्वा पुनः द्वितीयाभिधारणं मंत्रेणैव कार्यमिति द
 र्शितं तथा चाभिधारणमुद्घासने च प्रतिकपालं कांडानुसमयेन। अत्र केचिद्वाख्यातारो वदन्ति
 एकं द्वे त्री। एतीति संख्यानप्रत्येकं कपालं निष्ठितिप्रथमं द्वितीयं तृतीयमिति संख्यादिप्रकारेण सं
 ख्योच्चारणमिति तन्न प्रथमापेक्षया द्वितीये द्वित्वेऽपि यथमजनवा। कमिषे विष्णुस्त्वान्नो तिस्रा
 हिभिर्द्वितीयादिष्वपि प्राधान्यमेव मन्त्रापि॥ देवस्त्वा० शमनं कि॥ पुरोडाशप्रमग्नह्रांसान्नायनिष्ठ
 त्पर्थक्यवचनं मन्त्रावत्यर्थं अनक्तिस्त्रिगुणकरोति तथा चेदीमलंकरणशब्देनानुवेदिय्यति। कथम
 नक्तीत्यत्रैवादिशिनष्टि॥ सक्तमकूर्मं पृथगतमपरिवर्गमणिं कायमुपरि दृष्ट्वा दम्पज्जपानक्ति॥ पुरोडाशमि

